

OLEH KOZAREV

A moszkvai proszpekten

ezernyi lábnyom a hóban
csúszós talpak nyoma
ezernyi lábnyom a hóban
hever a csendben kissé tán suta
így hever az ember lánya-fia
ölelés után, hajnalban.

millió hópehely táncol az utcán,
az öreg udvar egén
végig a szűk sikátoron
fülembé súgják a proszpekt felé menet
hogy jól jönne nekik a kabátom.

szemembe mar a hó jeges csókja
örjög a körtánc a szélben
a hóvihar kegyét egyformán osztja,
az orrom szívom majd messzire köpök
nyálam egy tétova pehelyre fröccsen
és rátapad a szállingózó hóra
együtt röppennek tova
ki, a boltív alatt
a proszpektre
a veszélyes, végtelen sugárútra.

(Árnyak) Fehéren

a városban az eső múltán száll az illat
az odaégetett krumpli szaga kerülgeti a házat

a felhő langyos szilva-nagy tolakodó legyek
lepik el az eget megbújnak a hull ócsillagok mögött

emlékek kusza lángjai: a kilencvenes évek a háború vége
színek törések... a ciprus lombján még ott lobog a múlt emléke

tobzódó árnyak fakuló tunya színek
a mély éjben száraz ajkak repedeznek

sorsunk nem fér el fáradt markunkba
fehér pompába öltözik a diktatúra

véljük hogy csak a foszló színek miatt
cipeljük magunkkal morózus kínjainkat

liftek vonatok bizottságok talmi szexek (éjcek) visznek
keresztül a léten: a világ zakatoló és felelőtlen

ezüst deres fejünkön, térdünk rogyant, színeink elmosódtak,
nyögések zenélnék a hályogos homályában a közelítő halálnak

fehér karjaink istenhozzádot intenek
reszketőn mint a képzelt vén, vidám istenek

megbízható szolid kölcsön csupán az ember sorsa
és örökségül megmarad hülyeségünk kamatja

elszárad a vérünk sorvadnak az idegek
de büszkén viseljük önző vénségünket

divat az ősz fej divat a tar koponya
és terjeng és terjeng az égett krumpli szaga

*Gágyor Péter fordításai
(Balla Olga nyersfordításai alapján)*